אינו חיבור משקה מופח אינו חיבור

לא לטומאה ולא לטהרה לא צריכא ידאיכא

מופח להמפיח הא גמי תגיגא מופח להמפיח

חיבור דלמא לענין מקואות ורבי יהודה

היא ∘דתנן ימקוה שיש בו ארבעים סאה

מכוונות וירדו שנים ומבלו י (שניהם בבת

אחת מהורים) בזה אחר זה ראשון מהור

והשני ממא רבי יהודה אומר אם היו רגליו

של ראשון נוגעות במים אף השני מהור

אמר רבי ירמיה הרי יאמרו יהבא ראשו

ורובו במים שאובין ומהור שנפלו על ראשו

ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין ממא

הבעי ר' ירמיה חציו בביאה וחציו בנפילה

מאי תיקו אמר רב פפא הרי אמרו סבעל

קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים מהור

בעי רב פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי

תיקו: אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר

כו': אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי

יוחנן לא שנו אלא שאין הגם יוצא מתחת ידי

שניהם יאבל גם יוצא מתחת ידי שניהם

א מיי׳ פ״ז מהלכום

והלכה ה: יא ב מיי פי״א מהלכות

מקוואות הלכה ז סמג עשין עו טוש"ע א"ח סימן

קסב סעיף ג:

ייד סימן רא סעיף סב: ייד סימן רא סעיף סב: רג ד מיי׳ פייט מהלכות שאר אבות הטומאות

הלכה א:

"ד ה מי" שם הלכה ג:

גירושין הלכה יד טו סמג עשין נ טוש"ע אה"ע

:סימן קמב סעיף יח

מוסף תוספות

י א. משמע שאין באחד מהם, אבל השני הוא מקוה

שלם, וכן פי׳ בפ׳ בתרא

רע"ז כגון גוממיות שאין

. בהם מ' סאה וניצוק

ות ביום מי טאוי וניצוק וקטפרס ומשקה טופח מחברם למקוה שלם אינו חיבור והטובל בגוממיות לא עלתה לו טבילה. מוס'

הרא"ש. (ובתום' חגינה ינו:

הרח"ש, (וכחום" חגיגה יט: ד"ה בתחתונה פיי דעת רש"י בע"ז כדעת ר"ח עי"ש, וברשב"א פיי דעת רש"י כאן כדעת ר"ח ורש"י בע"ז כפיי כדעת ר"ח ורש"י בע"ז כפיי

המוס' הרח"ש). ב. בנחל. מוס' הרח"ש. ג. דומיא

יב סמג שם טוש"ע

מ) נוברום פ"ם מ"נו נו"ן עב, ב) חגיגה יט. מקוחות פ"ז מ"ו, ג) מ"ד מ"ז, ד) שבת יג: יד. זביו פ״ה ו) בס"ח: הנתונה, ז) ול"ל ו) בס"ח. הנחונה, ז) [נ"ד כדתנן], ח [דף יד.], ע) [דף כד.], י) ל"ל ועוד לי.מהר"ס, יא) [ל"ל נותנים עליהס],

הגהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה אינו חיבור וכו׳ לענין מקוואות כגרן

מוסף רש"י

הגצוק. קלוח לינור הכא מלמעלה למטה בזקיפה מלמעלה למטה ..., כמרזב של גגין (ע"ז עב.). והקטפרס. מיס "ל" מלמעלה למטה לרך מדרון של תל גבוה זקוף (שם). ומשקה ואין בו טופח טופח. על מנת להטפיח. שאם בה משקה שיוכל להטפיח דבר אחר (שם). אינו דבר לחר (שם). אינו חיבור לא לטומאה. לס משקין תלושין הן ונגע טמא בתחתון, העליון טהור, וכן לענין משקה טהור, וכן לענין משקה טופח, אפילו במקום חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח באמנע ונגע טמא במשקה, משקין שמכאן ומכאן טהורין ואע"פ ומכסן שארץ המכח שמחוברין לו (שם). ולא לטהרה. גממית שאין בה ארבעים סאה ונלוק כי מוצעים שמה המוק או קטפרס או משקה טופח מחבר לגממית זו מקוה שלם, אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה (שם). והשני טמא. שהרי חחר השיטור מים שעל הראשון (חגיגה ט.). הכא ראשו ורובו. לאחר שטבל מטומאתו מחת שטפני תסומחתו במים שאובין. זו זיוס, וטהור גמור שנפלו על כאשו כו' (שבת יג:).

פסקי רי"ד

. איכא משקה טופח מאי . אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה: לא צריכא דאיכא טופח ע״מ להטפיח ולא איפשיט: א׳ אומר בפני נכתב וא' אומר לא קיים כל החתימה: אמר ורכן שמואל כר יהודה שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם אבל אם הגט יוצא

הנצוק. קילוח: והקטפרס. הר משופע שמדרונו מחודד הרבה: אינו חיבור. לטומאה. כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונלוק הקלוח מחבר משקה שני הכלים אינו חיבור לטמא משקין העליונים. וכן הקטפרס אם העבירו דרך דף הנתונים ו במדרון והתחתונים

מחוברים לטומאה אין העליונים טמאים. וכן אם היתה עריבה ארוכה ובשני ראשיה משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח מחברן אינן חיבור לטמא הטהורים. וכן לטהרה לענין מקוואות (ה) שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונלוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור: טופח להטפיח. שיש משקה הרבה שאם טפח בו יכול להטפיח במקום אחר: חיבור. לטומאה ולטהרה וקס"ד דהוא הדין לנטילה דחשיב כמאן דעביד בחדי חדדי: דלמא. הא דקתני חיבור: **לענין מקוואות**. קאמר ור' יהודה היא משום גוד אחית שׁ (כדתני׳) כו׳. ומיהו לענין נטילה מבעיין אי הויא נטילה כתיקונה לחצאין או לא ואין ראיית חיבור מקוואות ראיה לכאן דאנן לאו משום חיבור מבעי לן: מכוונות. לא פחות ולא יותר: השני טמא. שחסר המקוה על ידי הראשון: נוגעות במים. בשעת טבילת השני: אף השני טהור. דכמאן דמחברי מים שעל הראשון למי המקוה דמו: הכא ראשו ורובו.

כשהוא טהור במים שאובים בתוך הכלי: טמא. לתרומה עד שיטבול ומגזירת שמונה עשר דבר היא. ובפ"ק דמסכת שבתי מפרש מ"ט גזור עליה לפי שהיה להם מערות סרוחים לטבילה ולאחר טבילה היו רוחלין בשאובין והתחילו לומר לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין וגזרו עליהן ושוב גזרו על טהור שנפלו עליו שלשה לוגין מים שחובין דאי לא הא לא קיימא הא: **חליו בביאה**. בתוך הכלי וחליו בנפילה שנפלו על חלי גופו שלשה לוגין: בעל קרי חולה כו' טהור. לדברי תורה דעזרא תיקן טבילה לבעלי קריין קודם שיעסקו בחורה והקלו על החולה בנתינת תשע קבין אפי׳ שאובין במסכת ברכותש אבל לטהרו ליכנס במקדש בעינן ארבעים סאה: וחליו בטבילה. שנכנס חליו לתוך המקוה ועל חליו נתן ט׳ קבין שאובין: שאין הגט יולא מסחס ידי שניהס. שאין שניהם שלוחין בהבאתו דלא הוו שנים שהביאו גט אלא אחד הביאו לריך המביא לומר בפני נכתב ובפני נחתם חה לא אמר: אבל הגט יוצא. בב"ד: מתחת ידי שניהם. ששניהם אדוקין בו ושניהם שלוחין:

כשר

רום כקליפת השום על רוחב כשפופרת הנוד היינו שתי אלבעות אם כן הא דקאמר עירוב מקוואות " כשפופרת הנוד מלא נקב מים

שניהם בשר. מה שפירש בקונטרס ששניהן אדוקין בו לאו דוקא שאין לריך שיהיו ממש שניהם אדוקים ואוחזים בגט אלא ששניהם אומרים שהבעל עשה שניהן שלוחין על כך ואמר להם שניכם הוליכו גע לאשתי ונחנו האחד במעמד חבירו כדאמרינן בסוף התקבל (לקמון דף פו:) כולכם הוליכו אחד מוליך במעמד כולם ואם האחד שליח והשני מעיד שבפניו נתן הבעל את הגט לחבירו להוליך לאשתו לרבא כשר דמה אם יאמרו בפנינו גירשה אבל לרבה ™ אפי׳ לאחר שלמדו אין להכשיר כיון שאין שניהם שלוחים דדוקא בשניהן שלוחים אמרינן בפרק קמא (לעיל דף ה.) דכשר לרבה מו משום דבי תרי דמייתי גיטא מילתא דלא שכיחא היא אבל כה"ג לא:

יהודה בפרק אין דורשין (חגיגה יט.) גבי ג' גוממיות ב העליונה עשרים והתחתונה עשרים ובאמלעית ארבעים וחרדלית של גשמים עוברת ביניהם אלא בטובל בעליונה אי אמרינן גוד אסיק אבל בתחתונה כולהו מודו דעלתה לו טבילה דאמרינו גוד אחית אלמא קטפרס חיבור והכא משמע דאינו חיבור כללג ואומר ר״ת דהכא מיירי דוקא בשתי גוממיות שבזו עשרים ובזו עשרים דליכה מקוה שלם באחד בפני עלמה דלא הוו חיבור ואין מטבילין אפילו בתחתונה אבל התם דאיכא באמצעית מקוה שלם לכ"ע מטבילין בתחתונה ובעליונה פליגי ודוקה נקט המצעית אבל שתי גוממיות שאין בשום אחת מקוה שלם לכ"ע אין מטבילין אף בתחתונה ד עוד הקשה דהכח קחמר דקטפרס לא הוי חיבור ובסמוך קאמר רבי יהודה אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהורה והך דנלוק ר' יהודה היא דהא מסקינן לענין מקוואות ורבי יהודה היא ואומר ר"ת דכיון שהמים שעל הראשון סופן

ליפול ולירד למקוה הוי קטפרס חבור ומיהו נלוק גרוע מקטפרס לפי שהקילוח של הנלוק עומד באויר ולא הוי חבור אפי׳ סופו ליפול כדמשמע בפרק בתרא דע"ז (דף עב:) והא דדייק התם גבי כותי דאנח ידיה אבת גישתא ואסריה רבא לכולי חמרא שמע מינה נלוק חיבור אע"ג דהתם הוי קטפרס דייק שפיר דנלוק הוי חיבור דכיון דמה שנגע בו הכותי דהיינו בקלה העליון דחין סופו ליפול בתוך חבית כיון שראשו אחד מונח על גישתא ולהכי לא עדיף מנלוק עוד הקשה דהכא משמע דטופח להטפיח הוי חיבור 1 ובפ"ו דמקוואות (משנה ז) תנן ומייתי לה בפ"ק דיבמות (טו.) ובפרק שלישי דחגיגה (דף כא:) עירוב מקוואות כשפופרת הגוד בעוביה ובחללה כשתי אלבעות חוזרות למקומן ואור"ת דנקב בעינן כשפופרת הנוד אבל מים סגי בטופח להטפיח ואין נראה לר"י דתנן במסכת מקוואות פ"ו (משנה ט) כותל שבין שתי מקוואות שנסדק לשתי מלטרף לערב אין מלטרף עד שיהא במקום אחד כשפופרת הנוד ר' יהודה אומר חילוף הדברים נפרצו מלמעלה זה לתוך זה" על

כשר

הנצוק והקשפרם ומשקה שופח אינו חיבור לא לשומאה ולא

מקוואות שאין באחד מהן מ' סאה ונצוק וקטפרס ומשקה טופח

מחברן אינו חיבור א וקשה לר״ת דעד כאן לא נחלקו ר׳ מאיר ורבי

למהרה. פי׳ בקונטרס אינו חיבור לטהרה לענין שתי

תום יאלט פ. א. רוברא דנצוק ומשקה טופח. מוס' הרא"ש. T. ברשב"א כמוב: ותדע דאלת"ה ל"ל דנקט התם ובאמצעית מ׳ ליפלגו בשתי גוממיות לבד בזו כ׳ ובזו כ' וזו למעלה מזו וטבל בעליונה אלא לכו"ע וטבל בעליונה אלא לכו"ע כשתי גוממיות אפי' טבל כתחתונה לא עלתה לו קטפרס חיבור. תוס' חגיגה קטפוט ורבוד מוק מומנה.
יע: ל"ה בתחתונה.
1. לענין מקוה. תוק'
הרח"ש, 1. פי׳ על גביו.
תוק' הרח"ש, ח. בנקובות תופן המסיק. 111. בנקובות זל"ז. מוס' המס"ש. 0. והלא אפי' בנפרץ שאין דבר מפסיק למעלה בעינן רחב כשפופרת הנוד, כ"ש כשאינו מעורב אלא דרך נקב. תוס' הרא"ש. עי׳ מהרש״ה שמפרש בחופו מחר. ^י. כגון אם יש כאן מים טמאים ומשיקן ומחברן לנהר ע"י נצוק וקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור אבל טופח להטפיח הוי חיבור. מוס׳ בעינן וצלפין מלמעלה אין לריך אלא כקליפת השום ברוחב כשפופרת יואי במים סגי בטופח להטפיח אלא דנקב הוא דבעי׳ כשפופרת כדפירש ר"ת א"כ אין רוחב המים כשפופרת שתי אלבעות שהנקב עגול והוא לר מלמטה כדאמר בשתי אלבעות חוזרות למקומן ^ש ונראה המשיח הדי חדבוד. מוס המ"ש. יא. אלא במילתא אחריתי. מוס' המ"ש. יב. כדאיתא וכו' דדוקא לר"י סגי בטופח להטפיח אבל לרבגן צריך כקליפת השום ברוחב שתי אלבעות וכשכותל מפסיק צריך כשפופרת הנוד שיהא הנקב מלא וההיא דנלוק לפי מאי דמסיק לענין מקוואות ור"י היא מלי אתיא כרבנן דדוקא ההיא דטופח להטפיח חיבור אתיא כר"י אבל ההיא גבי ג' גממיות דטובלין דנצוק וקטפרס דקתני בה דמשקה טופח אינו חיבור היינו אפי׳ טופח להטפיח ועוד אותר ר"י דאפילו ר' יהודה לית ליה טופח להטפיח , בתחתונה דהוי חיבור וכו' וחירע הר"י דמומאה ותירץ הר"י דטומאה וטהרה והשקה הלכתא גמירי לה ולא בסברא תליא מילתא. מוס' חגיגה חיבור ברגליו נוגעות במים אלא מכח גוד אחית אבל בקרקע שוה דלא שייך גוד אחית בעי קליפת השום ואתיא ההיא דנפרלו זה לחוך זה אפי׳ כר׳ יהודה דאיירי המם ברישא ור״י אומר דההים דהנצוק וקטפרס לא לענין חיבור מקוואות איירי אלא לענין השקה' והשמא הוי לטהרה דומים דלטומאה וכן משמע מדקאמר דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היא משמע דעד השתא לא הוה מוקי במקוואות יא ופשיט כא: ד"ה כעוביה. יג. אחר דמשקה טופח אינו חיבור לענין השקה ה״ה לענין נטילה וקאמר לא לריכא דאיכא טופח להטפיח ובעי הא דקתני דמשקה טופח אינו שטבלו במים סרוחים. חבור לענין השקה אי מיירי בטופח שלא להטפיח או אפי׳ בטופח להטפיח וקאמר הא נמי תנינא דהוי חיבור ודחי הא דתנינא דטופח להטפיח דלמא לענין מקוואות ור' יהודה היא מטעם גוד אחית אבל לענין השקה אימא דלא הוי חיבור אפי' לר' יהודה כמו במקוה י י י י י י י י י י י י לשמה. תוס׳ הרא״ע. 10. דלא חיישינן בתרי בקרקע שוה דליכא גוד אחית והשתא ההיא דחגיגה לא קשה מידי ומלינו למימר לכ"ע מטבילין בתחתונה אפי" ליכא באמלעית מ' ונקיט באמצעית מ׳ לאשמועינן דאפ״ה קתני בסיפא בתוספתא וחכמים אומרים אין מטבילין אלא באמצעית ואע״פ שיש מ׳ באמצעית אפ״ה אין לקלקולו. תוס' הרא"ש. מטבילין בתחתונה וכל שכן בעליונה אי נמי קא משמע לן דלא גזרינן אמלעית אטו אחריני אבל קשה למאי דס"ד דטופח להטפיח הוי חבור לענין השקה אלמא בטופח להטפיח אנו מקילין יותר לענין השקה מלענין מקוואות דבמקוה לא הוי חיבור ונצוק וקטפרס הוי איפכא דבהשקה לא הוי חבור ולענין מקוה הוי חיבור יב: הבא ראשו ורובו במים שאובין ושהור שנפלו בו'. הכי גרסינן נפרק קמא דשבת (דף יג:) דעל טבול יום דוקא גזרו בביאה וכל שכן בנפילה אבל טהור דוקא בנפילה וטעמא אר"י דהחמירו בנפילה משום שמעשה כך היה כדאמר התם והיו יא (מעבירים על גביהן) שלשה לוגין מים שאובין 'ג: (וער מוס׳ שבת יג: ד״ה וטהור): אבל גם יוצא מתחת ידי

אין בקיאין